

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ἑτησία δρ. 8.—
Ἑξάμηνος » 4,50
Τρίμηνος » 2,50
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος

Ἐν Ἀθήναις, 17 Σεπτεμβρίου 1916

Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 42

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

—Γιὰ νὰ σοῦ πῶ ἐσένα, τοῦ φώναξε καὶ τί ἐνόμισες; ὅτι κόντεψα νὰ φαγωθῶ ἐγὼ καὶ οἱ μαῦροί μου ἀπὸ τὰ σκυλιὰ τοῦ λαμπροῦ ἐκείνου φίλου μου, τοῦ γιατροῦ Περὲζ, γιὰ νὰ σὰρίσω νὰ σὲ ξαναγραφιώτῃ σὲ σαρανταοκτὼ ὥρες, ὁ χαριτωμένος σου γαμπρός;

—Μὰ, κύριε Ἀλδαράδο...

—Σιωπή! Δὲν ἀκούω τίποτα! Τὰ παιδιὰ δὲν γυρίζουν μόνον τοὺς ζεοὺς ξένους τόπους, ὅταν μάλιστα ἔχουν τέτοιους συγγενεῖς...

—Ναί, ἔχετε δίκην...ἀλλὰ θὰ ἐπροτιμοῦσα...

—Τὸ ξέρω!.. θὰ προτιμοῦσες νὰ πᾶς πάλι νὰ γυαλίξης παπούτσια στὸ Ρίο, γιὰ νὰ βρεθῇς καμμιὰ ὥρα, σὲ κανένα δρόμο, μοῦτρο μὲ μοῦτρο μὲ τὸν κ. Ἀγκλᾶς. Ναί, καλὴ ἡ ἰδέα, δὲν λέγω... Ἐγὼ ὅμως κ' ἐγὼ τὴ δική μου ποῦ

εἶνε καλλίτερη καὶ θὰ σοῦ τὴν πῶ, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα.

Μπροστὰ σὲ τέτοια ἐπιχειρήματα, ὁ Ἑρρίκος δὲν μποροῦσε πιά νὰ ἐπιμένῃ καί, χωρὶς πολὺν κόπο, δέχθηκε τὴν φιλοξενία τοῦ νέου προστάτη του, περιμένων νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ, τὸ περίφημο σχέδιο, ποῦ ἐμελλε νὰ ἐπιφέρῃ,—γί' αὐτὸ δὲν εἶχε καμμιὰ ἀμφιβολία,—τὴν ὀριστικὴν ἤττα τοῦ Ἀγκλᾶς.

Πῶς μποροῦσε, τῶνόντι, ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ τόσο δυνατός, τόσο πλούσιος, τόσο δραστήριος, νὰ μὴ νικήσῃ στὸ τέλος τὸν κακοῦργο; Ὁ Ἑρρίκος δὲν εἶχε παρὰ νὰ περιμένῃ. Κ' ἐπερίμενε χωρὶς μεγάλη ἀνηπομονησία, γιατί ἡ ζωὴ ποῦ ζοῦσε τώρα στὸ Ρίο, μὲ τὴν Κολέττα καὶ μὲ τὸν Ἀλδαράδο, ἦταν πολὺ εὐχάριστη.

Ὁ Βραζιλιανός, ποῦ εἶχε νὰ φροντίσῃ τώρα γιὰ κάποιες δικές του δουλειές, νὰγοράσῃ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα γεωργικὰς μηχανὰς κί' ἄλλα χρειώδη γιὰ τὸ κτήμα, παρέδωσε τὰ παιδιὰ στὸν Ἀνρικήζ, μὲ τὴ διαταγὴ νὰ τὰ διασκεδάξῃ ὅσο μποροῦσε. Ἐγύριζαν λοιπὸν ἔξω ὅλη σχεδὸν τὴν ἡμέρα. Ἡ Κολέττα ἦταν τώρα κατενθουσιασμένη μὲ τὸ Ρίον-Ἰανέιρο. Κ' ἐνῶ τὴν πρώτη φορὰ ποῦ τὸ εἶδε, δὲν τῆς ἄρεσε καθόλου, τώρα δὲν ἔπαυε νὰ ἐκθειάζῃ ὅλα τὰ βραζιλιανά, ἀπὸ τὰ φαγητὰ καὶ τὰ γλυκίσματα, ὡς τοὺς περιπάτους καὶ τὰ πανηγύρια.

Ἐννοεῖτε τὴν αἰτία αὐτῆς τῆς ἀλλαγῆς. Ἡ Κολέττα δὲν ἀνησυχοῦσε πιά γιὰ τὴν τύχην τοῦ μικροῦ της φίλου Ἑρρίκου. Ἐκτὸς τούτου, παντοῦ ὅπου πῆγαινε, τὸν εἶχε μαζί της, στὸ πλευρό της. Κί' αὐτὸ ἐφθανε γιὰ νὰ βρίσκῃ τώρα ἡ μικρούλα θαυμάσιο, ὅτι προτιήτερα τῆς κάθονταν στὸ στομάχι.

Ἡ Κολέττα λοιπὸν ἦταν τώρα εὐτυχισμένη. Γέλοῦσε, ἔτρωγε μὲ ὄρεξι, εἶχε κόκκινα μάγουλα

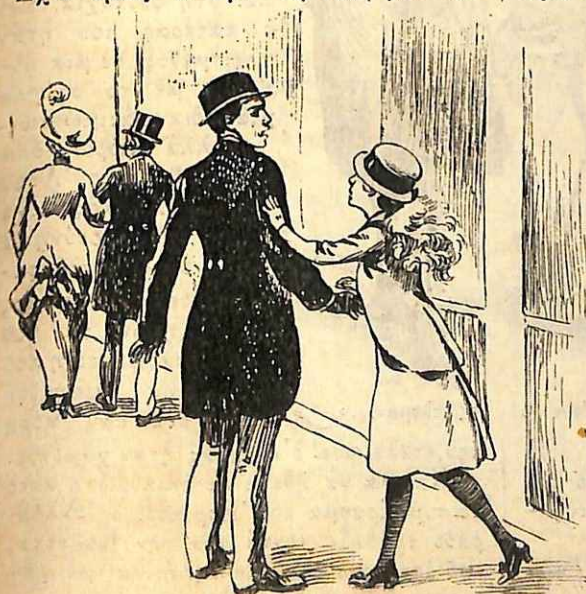

«Ἀφισέ με κτήνος!..» (Σελ. 334, στ. 6'.)

καὶ ψήλωσε τρία ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου 'ς ἓνα μῆνα. Ὁ Βραζιλιανός της μπαμπᾶς ἦταν καταχαρούμενος γι' αὐτὸ κ' εὐλογοῦσε τὴν ὥρα ποῦ ἀποφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν τολμηρὴ ἐκείνη ἐκστρατεία. Νά, τώρα εἶχε δυὸ παιδιὰ. Γιατί καὶ τὸν Ἑρρίκο τὸν εἶχε ἀγαπήσῃ πολὺ καὶ συχνὰ τὸ βράδυ, ὅταν ἐγύριζε στὸ ξενοδοχεῖο κ' εὗρισκε τὴν Κολέττα μὲ τὸν φίλο της στὸ σαλόνι, σὰν φρόνιμα ἀδελφάκια, νὰ γράφουν ἢ νὰ ζωγραφίζουν 'ς ἓνα τετράδιο, ἐσυλλογιζέτο μὲ συγχίνησι:

«—Τώρα ἡ οἰκογένειά μου εἶνε σωστή. Ἐνὰ κορίτσι κ' ἓνα ἀγόρι. Λαμπρά!»

Ἐτσι ζοῦσαν, εὐτυχισμένοι ὅλοι, ὅταν μιὰ μέρα, ἡ Κολέττα ἐπῆγε μόνῃ μὲ τὸν Ἀνρικήζ νὰ ψωνίσῃ 'ς ἓνα μαγαζί τῆς ὁδοῦ Οὐδιντόρ. Ὁ Ἑρρίκος δὲν τοὺς συνόδευε ἐκείνη τὴν ἡμέρα, γιατί ὁ Πορτογάλος εἶχε φοβηθῇ μήπως 'ς ἐκεῖνο τὸ πολυσύγχαστο μέρος τῆς πόλεως, τὴν ὥρα ποῦ ὁλος ὁ κόσμος εἶνε ἔξω, ἤθελε ἀπαντηθῇ μὲ τὸν γαμπρό του. Καὶ πραγματικῶς, ἡ προ-

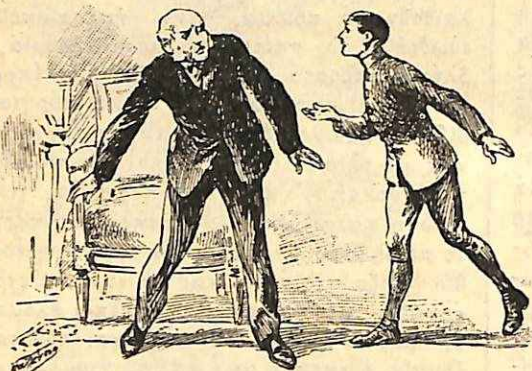
«Καλέ, σὺ ἐδῶ;..» (Σελ. 334, στ. α'.)

Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΝΑΔΙΑΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Η. DE GORSSE]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'. (Συνέχεια).

Ἡ ἐκπληξίς του ὑπῆρξε τόσον μεγάλη, ὥστε ὀλίγον ἐλείψε νὰ κραυγάσῃ. Ὡστε ὁ Τώνης δὲν ἠπατήθη διόλου. Ἀλήθεια, ὁ μηχανικός ἦτο συνένοχος τοῦ ἀρπαγῆς καὶ εἶχεν εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρίγκηπος Σεργίου μόνον

«Κύριε Ἰδάν!... κύριε Ἰδάν!...» (Σελ. 337, στ. α').

καὶ μόνον διὰ νὰ μανθάνῃ τί ἐγίνετο ἐκεῖ—μέσα καὶ νὰ πληροζορῇ τὸν ἀδελφόν του.

Ὅτω καὶ ἀπόψε ἐπῆγε νὰ τὸν εὑρῇ, διὰ νὰ τῷ ἀνακοινώσῃ βέβαια, ὅτι ὁ πρίγκηψ Σεργίος θὰ ἐφευγεν ἀπὸ τὸ Μόντε-Κάρλο τὴν ἐπομένην.

Οἱ δύο συνένοχοι, ἀφοῦ ἐκύτταξαν ὀλόγυρα διὰ νὰ ἰδοῦν μήπως τοὺς κατεσκόπευε κανεὶς, ἐπλησίασθησαν καὶ συνωμίλησαν χρηλοφώνως ὡς συνωμότες. Ὁ Τώνης δὲν ἠμπόρεσε νὰκούσῃ τίποτε ἀπὸ τὴν συνομιλίαν των. Τὴν ἐμάντευσεν ὁμως, τὴν ἐνόησεν... ἄλλως τε δὲν ὠμίλησαν ἐκεῖνοι παρὰ ὀλίγας στιγμὰς καὶ ἐχωρίθησαν ἀμέσως.

Ὁ πρίγκηψ Βόρις ἤρχισε νὰ καταβαίνει πρὸς τὸ παρεκκλήσιον, ἐνῶ ὁ Μάριος ἐξεκίνησε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὸν ἴδιον δρόμον.

Ἡ καρδιά τοῦ Τώνη ἐπαλλε δυνατά. Δὲν ἐπρόφρασε νὰ φύγῃ καὶ μόνον ὀλίγα μέτρα τὸν ἐχώριζαν τώρα ἀπὸ τὸν μηχανικόν, ὁ ὁποῖος, μὲ ἥσυχον βῆμα, ἐπλησίαζε.

Τί νὰ κάμῃ;.. Νὰ τραπῇ εἰς φυγήν; Ὅταν τὸν εἶλεπεν ὁ ἄλλος καὶ θὰ ἐννοοῦσεν, ὅτι τὸν εἶχε παρακολουθήσῃ. Νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν του; Ὅταν τὸν εὑρίσκεν ὁ ἐχθρὸς καὶ δὲν θὰ ἔχανε βέβαια τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν ἐκδικηθῇ. Τὸ μέρος, τὴν ὥραν ἐκείνην, ἦτο ἐντελῶς ἔρημον καὶ κανεὶς δὲν θὰ προσέτρεχεν, ἐὰν ὁ μικρὸς ἐκραζε πρὸς βοήθειαν.

Ἡ φύσις ἦλθεν εὐτυχῶς ἐπικούρος τοῦ Τώνη.

Ἐνας ὀγκώδης, μεγάλος βράχος εὐρίσκειτο ἐκεῖ, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ δρο-

(*) Ἰδὲ εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 329.

μίσκου, καὶ ὁ Τώνης, μ' ἓνα πῆδημα, ἐκρύβη ὀπίσω ἀπὸ αὐτόν.

Ἀμα εὐρέθη ἐκεῖ, μὲ τὴν καρδίαν πάλλουσαν ὁλοὲν δυνατώτερα, ἐπερήμενε, κρατῶν καὶ τὴν ἀναπνοήν του.

Ἐπέρασαν ὀλίγαι στιγμαί, ποῦ τοῦ ἐφάνησαν μακρὰ ὡς αἰῶνες καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἀντελήφθη μερικοὺς νυκτερινούς κρότους, τοὺς ὁποῖους, εἰς ἄλλην περίστασιν, δὲν θὰ ἐπρόσεχε διόλου: Ἦτο τὸ μακρὸν γαύγισμα ἐνὸς σκύλου, τὸ ἄγριον σφύριγμα μιᾶς σειρήνος, ἡ σύντομος καὶ στρυμώδης κραυγὴ μιᾶς ἀτμομηχανῆς...

Ἐπιτέλους ἡ ὕψηλὴ καὶ σκοτεινὴ σιλουέττα τοῦ μηχανικοῦ ἐπέρασαν ἐμπρὸς του, —καὶ ἀπὸ τόσον πλησίον, ὥστε ἠθάνθη σχεδὸν εἰς τὸ πρόσωπον τὴν θερμὴν πνοὴν τοῦ Μαρίου, —ἀπεμακρύνθη καὶ ἐχάθη εἰς τὸ σκότος.

Ὁ Τώνης εἶχε σωθῇ. Μὲ πόσῃ ἀνακούρῃσιν ἀνέπνευσε τότε! Ἀλλὰ συγχρόνως ἔνα δύσκολον ζήτημα παρουσιάσθη εἰς τὸν νοῦν του: Ποῖον ἀπὸ τοὺς δύο ἔπρεπε νὰ παρακολουθήσῃ; τὸν Μάριον, ἢ τὸν πρίγκηπα Βόριν;

Ὁ μικρὸς γ κ ρ ο ὤ μ δὲν ἄρχισε νὰ πορασίσῃ. Τὸ νὰκολουθήσῃ, τῶντι, τὸν Μάριον, δὲν θὰ τὸν ὠρελοῦσεν εἰς τίποτε, διότι ὁ σωφῆρ θὰ ἐπέστρεφε βεβαίως εἰς τὴν βίλλαν, ὡς νὰ μὴ συνῆθῃ τίποτε. Τὸ νὰκολουθήσῃ ἔτις τὸν πρίγκηπα θὰ ἦτο χρήσιμον, διότι εἰς οἷον εἰς ποίας σπουδαίας ἀποκαλύψεις θὰ τὸν ὠδηγοῦσε.

Ἀφοῦ ἐπῆρε λοι-

πὸν αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, ὁ Τώνης δὲν ἔγρασε στιγμὴν καί, διὰ τοῦ στενοῦ δρομίσκου, ἠκολούθησε μακρὸθεν τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἰδῇ πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων νὰπάγῃ τὴν μικρὰν Ναδίαν.

Εἶδεν οὕτω τὸν πρίγκηπα Βόριν νὰ περᾷ ἀπὸ τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας Εὐσεβίας (Σαιντ-Ντεβὺτ) καὶ κατόπιν νὰ παίρνῃ τὸ βουλε-δάρτον τῆς Κονταμίνας, τὸ ὁποῖον, ὡς εἶπαμεν, περιβάλλει διὰ ζω-νὴς ξενοδοχείαν καὶ ἐπαύλεωσιν τὸν λιμένα τοῦ Μονακό.

Ἀμα ἐφθασεν ἐκεῖ, ὁ πρίγκηψ Βόρις ἀνέβη εἰς ἓνα τράμ, τὸ ὁποῖον ὁ Τώνης ἠκολούθησε τρέχων. Εἰς ὀλίγα λεπτά, τὸ τράμ ἐφθασεν εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐκεῖ-

θεν ὁ πρίγκηψ, ἀνυπόκοτος ὅτι παρακολουθεῖται, ἐξεκίνησε διὰ τὴν προκουαίαν, ὅπου ναυλοχοῦν αἱ θαλαμηγοί.

Ὁ Τώνης ἀνεγνώρισεν ἀμέσως ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἰδῇ δύο φορὰς ὡς τώρα καὶ θὰ τὴν ἀνεγνώριζε μετὰξὺ χιλίων.

Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῇ, ἂν καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν περιμένῃ, ἐπροξένησε ζωηρὰν συγκίνησιν εἰς τὸν μικρὸν γ κ ρ ο ὤ μ.

Ἡ μικρὰ γέφυρα, ἡ ὁποία συνέδεε τὴν θαλαμῆγόν μετὰ τὴν προκουαίαν, ἦτο κατεβασμένη. Ὁ πρίγκηψ Βόρις ἐπέρασεν ἀπὸ αὐτῇ, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐχάθη ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Τώνη.

Ἀλλ' ὁ μικρὸς μας φίλος δὲν ἤθελε τίποτε περισσώτερον. ἤθελεν ὅτι, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, ἔπρεπε νὰ ξεῦρῃ.

Ὁ πρίγκηψ Βόρις ἦτο ἐκεῖ, εἰς τὴν θαλαμῆγόν του, ὀλίγα βήματα μακρὰν του καί, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν διάκρισίν του, ἀφοῦ δὲν εἶχε παρὰ νὰ πῇ μίαν λέξιν, νὰ κάμῃ ἓνα νεῦμα, διὰ νὰ συλληφθῇ ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν.

Μίαν στιγμὴν, ὁ Τώνης ἐκέφθη καὶ αὐτό. Κατόπιν ὅμως τὸ μετενόησε.

Οἱ ἀστυνομικοί, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἔλεγε τέτοιο πρῶγμα, δὲν θὰ τὸν ἐπίστευαν ποτέ, διότι δὲν εἶχε νὰ προσάγῃ καὶ καμμίαν ἀπόδειξιν. Καὶ μὲ συζητήσεις, μὲ ἐξηγήσεις, θὰ ἐχάνετο καιρὸς, τοῦ ὁποίου κάθε στιγμὴ ἦτο πολὺτιμος.

Τοῦτο ἐσυλλογίσθη καὶ ἀπεφάσισε, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ γρηγορώτερον εἰς τὴν βίλλαν καὶ νὰ νὰγγεῖλῃ εἰς τὸν Ἰδάν τὴν ἀποφινὴν του ἀνακάλυψιν.

Ἀνέβη λοιπὸν εἰς τὸ τράμ ποῦ ἐπερνοῦσε καὶ μετ' ὀλίγα λεπτά εὐρέθη εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ Μονακό πλησίον τῆς βίλλας τοῦ πρίγκηπος Σεργίου.

Ὁ Μάριος ἐστέκετο εἰς τὴν θύραν.

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι; ἠρώτησε τὸν Τώνην.

Ὁ μικρὸς

«Ὁ πρίγκηψ Βόρις, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ πλοῖον διὰ νὰ περιπατήσῃ» (Σελ. 337, στ. γ').

γροῦμ, εὐχαρίστως θάπαντοῦσεν εἰς τὸν μηχανικὸν καὶ μὴ σ' ἐνοιάζῃ, δὲν εἶνε δική σου δουλειά! ἀλλὰ συνεκρίθησε φρονίμως τὴν ἀγανάκτησίν του καί, μὲ τὴν μεγαλειότητα ἀταραξίαν, ἀπεκρίθη:

— Ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖο... ἔρριξα τὰ γράμματα.

Καὶ ἥσυχα-ἥσυχα, εἰτῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἀλλ' ὅταν δὲν τὸν ἔδλεπε πλέον ὁ μηχανικός, ἤρχισε νὰ τρέχῃ ὡς νὰ τὸν ἐκυνηγοῦσαν, καὶ δὲν ἐπτάθη παρὰ μόνον ἀφοῦ ἐφθασεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἐπιστάτου.

— Κύριε Ἰδάν, κύριε Ἰδάν! τῷ ἐρώναζε, μὲ λίνδυνον νὰ τῷ προξενήσῃ τὴν πλέον ἐπιζοβὸν συγκίνησιν! βρῆκα τὸν πρίγκηπα Βόριν!

— Ἐ; τί; τί λέεις; ἔκαμε ὁ γηραιὸς ἐπιστάτης, ἀναπηδῶν ὡς δι' ἐλατηρίου.

Ὁ Τώνης τότε, ἀσθμαίνων, διηγῆθη εἰς τὸν κατάπληκτον Ἰδάν ὑπὸ πείρας περιστάσεις συνήντησε τὸν ἀρπαγὰ τῆς Ναδίας.

Ὁ ἐπιστάτης εἶχε ταραχθῇ τόσον, ὥστε κατ' οὐδένα τρόπον δὲν ἠμποροῦσε νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ λάβῃ μίαν οἰανδήποτε ἀπόφασιν. Διὰ τοῦτο ὁ Τώνης ἀπεφάσισε μόνος του περὶ τοῦ πρακτέου.

— Ἄ, αὐτὴ τὴ σορά, ἐφώναζε, δὲν θὰ τὸν ἀφίσουμε νὰ μᾶς ξαναφύγῃ! Πάρτε τὰ χαρτιά ποῦ χρειάζονται, διὰ νὰποδεῖχθῇ τὴν Ἀστυνομίαν τὸ ἐγγλημα ποῦ ἔκαμε, καὶ ἔλατε μαζί μου. Ἄς τρέξωμε! Ἡ Ἀστυνομία εἶν' ἐδῶ κεντά! Σὲ πέντε λεπτά θὰ φθάσωμε...

— Ναί, ναί, νὰ πᾶμε! ἐψιθύριεν ὁ Ἰδάν, ἐρευνῶν τὰ συρτάρια, εἰς τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν κατάρθωνε νὰ εὑρῇ τὰ ἔγγραφα.

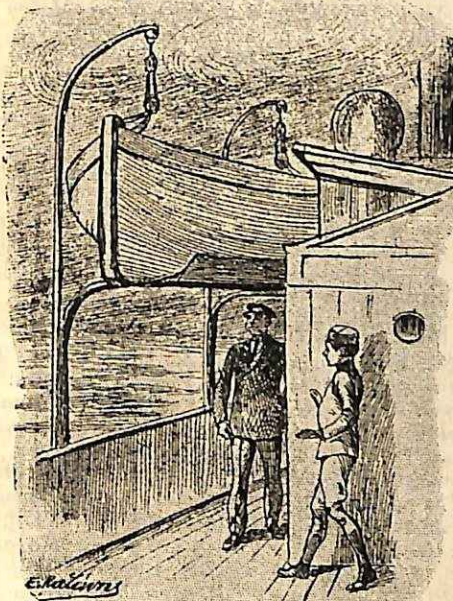
Ὁ Τώνης ἀνυπομονοῦσε.

— Γρήγορα, τοῦ ἔλεγε, κάμετε γρήγορα! Δὲν πρέπει νὰ χάσωμε στιγμὴν.

Τέλος τὰ ἔγγραφα εὐρέθησαν. Καὶ οἱ δύο φίλοι μας, προφασιζόμενοι κάποιαν ἀπόθεσιν, σχετικὴν μὲ τὴν αὐριανὴν ἀναχώρησιν, ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν βίλλαν. Ἐξερχόμενοι, εἶδαν τὸν Μάριον νὰ καίξῃ μπιλιάρδο εἰς τὸ γειτονικὸν καφενεῖον.

Ἐβάδισαν ἐπ' ὀλίγον σιωπηλοί, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς σοβαρὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς, εἰς τὰς μεγάλας ὥρας, ὅταν αἱ σκέψεις εἶνε κοιναὶ καὶ δὲν αἰσθάνεται κανεὶς τὴν ἀνάγκην νὰ τὰς ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν σύντροφόν του.

Ἐσυλλογίζοντο καὶ οἱ δύο ἂν θὰ ἐφθάναν ἐγκαίρως ὥστε νὰ κάμουν νὰ συλληφθῇ ὁ πρίγκηψ Βόρις, διότι ἐννοοῦσαν, ὅτι μόνη ἡ συλληψίς του θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ ἐπανεύρουν τὴν μικρὰν Ναδίαν.

«Εἶδε, διευθυνόμενον πρὸς αὐτόν, τὸν πρίγκηπα Βόριν...»

Ἀλλὰ μόλις παρουσιάσθη ἡ σκέψις αὐτὴ εἰς τὸ πνεῦμά του, ὁ Τώνης ἐνόησεν ἀμέσως τί μεγάλην, τί ἀσυγχώρητον ἀνοητίαν ἔκαμε, νὰπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν λιμένα, τὸν ὁποῖον ἡ θαλαμηγός, αὐτὴν τὴν ὥραν, εἶχεν ἴσως ἐγκαταλείψῃ...

— Δὲν πᾶμε καλά! ἐφώναζεν ἑξαίχνα.

Κ' ἐπειδὴ ὁ φίλος του ἐξεπλάγη, ἔσπευσε νὰ τῷ ἀνακοινώσῃ τοὺς φόβους του.

Ὁ Ἰδάν τοὺς συνεμερίσθη ἀμέσως. Ναί, ἦτο τρέλλα αὐτὸ ποῦ ἔκαμαν. Τὸ φρόνιμον θὰ ἦτο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μόνος ὁ Ἰδάν, καὶ ὁ Τώνης νὰ τρέξῃ τὸ γρηγορώτερον εἰς τὸν λιμένα, διὰ νὰ ἐπιβλέψῃ ἐκεῖ τὴν θαλαμῆγόν...

Μετὰ τὴν νέαν αὐτὴν ἀπόφασιν, ὁ Τώνης ἀνέβη εἰς τὸ τράμ, τὸ ὁποῖον θὰ ἐφθάνεν εἰς τὸν λιμένα ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν, ἐνῶ ὁ Ἰδάν ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν.

— Ὡ, τί φοβερά ἦτο ἡ ἀγωνία τοῦ μικροῦ μας φίλου, ἐκείνην τὴν στιγμὴν! Ἐὰν δὲν ἐπανεύρι-

σκεν ἐκεῖ τὴν θαλαμῆγόν, Ἐὰν ἡ θαλαμηγός εἶχε φύγῃ.

Τί βλέμμα ἔρριψε πρὸς τὴν προκουαίαν, ὅταν τὸ τράμ εἰτῆλθεν εἰς τὸ βουλευτάρειον τῆς Κονταμίνας! Καὶ ποῖα κραυγὴ χαρᾶς ἐξέφυγε τότε ἀπὸ τὰ στήθη του!..

Ἡ θαλαμηγός τοῦ πρίγκηπος, τῆς ὁποίας αἱ φωτισμέναι θυρίδες ἀπετέλουν εἰς τὸ σκότος δύο μακρὰς σειρὰς φώτων, εὐρίσκειτο ἀκόμη εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν.

Ἡσυχώτερος, ὁ Τώνης ἐπῆδησεν ἀπὸ τὸ τράμ καὶ ἔτρεξεν εἰς τὴν προκουαίαν.

Ἀλλ' ἐκεῖ τὸν ἐπερίμεναν ἓνα θέαμα ἀπρόοπτον.

Ἐργάται τοῦ λιμένος, πηγαίνοντες ἐν βιαστικῇ, ἐκινετο εἰς τὴν θαλαμῆγόν καρβουνα, τὰ ὁποῖα ἐπαίρνουν μὲ σάκκους ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ἀνθρακαποθήκην. Καὶ ἡ χαμηλὴ καπνοδόχος τοῦ πλοίου ἄρτιεν, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, μύρας τολῦπας καπνοῦ.

Δὲν ὑπῆρχεν ἀμυβολία, —τὸ πλοῖον ἠτοιμάζετο νὰναχωρήσῃ!

Ἀλλὰ ὑπῆρχον ἐνδείξεις, ὅτι ἡ ἀναχώρησις αὐτῇ δὲν θὰ ἐπραγματοποιεῖτο πρὸ μισῆς ὥρας τοῦ-

λάχιστον. Ἡ ἀνθράκωσις δὲν εἶχε τελειώσῃ καὶ αἱ ναῦται μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐξηκολούθουν νὰ πηγαίνουσιν.

Τοῦτο καθήκον ὀλίγον τὸν Τώνην. Ὁ Ἰδάν, ἐπομένως, θὰ εἶχεν ὅλον τὸν καιρὸν, διὰ νὰ ἔλθῃ μετὰ τοὺς ἀστυνομικούς, καὶ ἂν ἀκόμη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἐγίνετο κάποια συζήτησις.

Αὐτὸ ἐσυλλογίζετο ὁ μικρὸς γ κ ρ ο ὤ μ, ὅταν ἐξάρνα εἶδε τὸν πρίγκηπα Βόριν, μὲ ταξιδιωτικὴν στολήν, νὰ ἐξέρχεται διὰ τῆς μικρᾶς γεφυρᾶς. Μόλις ἐπρόφρασε νὰ κρυθῇ ὀπίσω ἀπὸ κατὶ βαρέλια, ποῦ ἔτυχε νὰ εὐρίσκωνται παρατεταγμένα, κάπου ἐκεῖ πλησίον.

Ὁ πρίγκηψ Βόρις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν θαλαμῆγόν, διὰ νὰ περιπατήσῃ ὀλίγον πρὸ τοῦ ἀπόπλου, καὶ ὁ περίπατος αὐτὸς τὸν ἐφερε τόσον πλησίον τοῦ Τώνη, ὥστε εἶνε θαῦμα πῶς δὲν τὸν εἶδε.

Μία τρελλὴ ἰδέα ἐγεννήθη τότε εἰς τὸν νοῦν τοῦ μικροῦ γ κ ρ ο ὤ μ.

Ἀφοῦ ὁ πρίγκηψ ἦτο ἔξω, διατὶ νὰ μὴν ἐπωφεληθῇ καὶ νὰ μὴν εἰσχωρήσῃ αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον, διὰ νὰ ἰδῇ ἂν ἡ μικρὰ φίλη του Ναδία εὐρίσκειτο κρυμμένη μέσα;

Πραγματικῶς, ὁ Τώνης ἐξῆλθε γρήγορα ἀπὸ τὴν κρύπτην του, ἐγγύστησεν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κιβώτια καὶ τὰ δέματα, ποῦ ἦσαν συσσωρευμένα ἐπὶ τῆς προκουαίας, ἐπέρασεν ἀπαράτητος ἐν τῷ μέσῳ τῆς τύρβης τῶν ἀγχοφύρων καὶ τῶν ναυτῶν, διεσκέλισε τέλος εἰς τὸ κατάστρωμα τῆς θαλαμηγοῦ.

«Ὁ Τώνης ἐπάτησε τέλος εἰς τὸ κατάστρωμα...» (Σελ. 337, στ. γ').

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

**Μικρά Μυστικά επιθυμούν νάνταλλά-
ξουν:** Τὸ Τραγούδι τῆς Λευτεριάς (0) μὲ
Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, Τρισεύγετην,
Ἰοῖδα.—ἡ Ρωμαία Κόρη (0) μὲ Καμέλιαν,
Αἰμοσταγὲς Ζῆφος, Κανόνι τοῦ Κιλκίς, Με-
λαγχολίαν, Μυστηριώδη Ἀμαζόνια.—ἡ Νύμφη
τοῦ Ἀγαίου (0) μὲ Λάτριδα τοῦ Βενιζέλου,
Ἑλλάδα τοῦ Βενιζέλου, Εὐγενή Ἰσπότην,
Ρεζεντιὰν, Ἰοῖδα, Ἀστέρια, Λήθην.—ἡ Νε-
ράιδα τῶν Ἀνθέων (0) μὲ Φρούσαν, Νεράι-
δαν τοῦ Βοσπόρου, καὶ μὲ ὅτις ἐν γένει τὴς
Νεράιδης.—ὁ Ἔως τῆς Πατρίδος (0) μὲ Τε-
λέσσαν, Δοξασμένον Ρῆνον, Γερμανόπαιδα,
Ἐνδοξον Κάϊζερ, Παφίαν Ἀφροδίτην, Ἰτέαν,
Ἀγριοβιολέταν, Ρεζεντιὰν, Πατρίδα Ἡρώων,
Μελαγχολίαν, Χρυσανθήν.—Ἡρώα τοῦ 1913,
Βασιλεῖον τὸν Βουλγροκτόνον, Κυπριακὴν
Ἀκτὴν, Ζιζανία, Ἀστροίδα τοῦ Βενιζέλου,
Λεμεσιάνην, Ψυχὴν, Ἰοῖδα, Ρωμαίαν Κόρην,
Τρολλήν Σανθούλαν.—ὁ Γερμανόπαις (0) μὲ
τὸ Γιά τὴν Πατρίδα, Γιά τὴν Λευτεριά, Τρα-
γούδι τῆς Λευτεριάς, Σύμβολον τῆς Ἐλευθε-
ρίας, Ἑλληνικὸν Μεγαλεῖον, Ἑλληνοπούλαν,
Ἑλληνικὴν Καρδίαν, Ἑλληνα, Μεγάλην Ἑλ-
λάδα, Δοξασμένον Ρῆνον, Φιλάνην Ἑλλάδα.—
τὸ Δοξασμένο Εἰκοσιένα (0) μὲ Τιάκον, Ἑλ-
λάδα τοῦ Βενιζέλου, Βασίλισσαν τῶν Ἀιθίων,
Ἀλυσμένην Βοναπότην.—ἡ Ἀκτίς Ἡλίου
(0) μὲ Ἰδιότροπην.—ὁ Νεαὸς Ντέκετιβ (0)
μὲ Κανόνι τοῦ Κιλκίς, Ἑλπίδα τῆς Ἑλλάδος
Ἀθάνατο Κιλκίς.—τὸ Παμπλόνηρο Διαβόλιον
(0) μὲ Ὑπερασπιστὴν τῆς Ἐλευθερίας, Γεώρ-
γιον τὸν Ἀ', Πατριωτικὸν Παλμόν, Βύρωνα, Ἐ-
οικίαν.—ἡ Μιμῶσα (0) μὲ Φρούσαν, Λορετζί.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς:
Ὑμνον τῆς Ἐλευθερίας (ὅλα ἐλήφθησαν)
αὐτὰ τὰ ἐξήγησα πολλάκις· ἀπὸ δὲν τὰ κατα-
λαβάνουν, τί νὰ τοὺς κάμω;) Ἐκπορθητὴν
τῆς Ἐπιτάφου (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξε-
σπάθωμα) Μαυροπούλαν (ἔσταιλα) Μεγάλην
Ἑλλάδα (εὐχαριστῶ, ἔσταιλα) Ἑλληνα Κα-
βούρ (χαίρω ποὺ ἔγενε; καλὰ) Ἑλληνικὴν
Καρδίαν (εὐχαριστῶ διὰ τὸ τετραφύλλο τρι-
φύλλο, ποῦ φέρει εὐτυχίαν καί, στείλε γενικήν)
Λοιπὴν Κιθάραν (ἐρχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν
εἰς τὴν φιλονηρωπικήν σας παράστασιν περι-
μένω καθέκαστα) Ἀυραν τοῦ Εὐξείνου (ἐλα-
βα, εὐχαριστῶ, ἔσταιλα) Ἀπόγονον τοῦ Καί-
σαρος (ἔσταιλα) Κόρην τοῦ Μορηᾶ (ἔχει κα-
λῶς εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις) Κανόνι τοῦ
Κιλκίς (ἔσταιλα) Χρυσανθήν (ἔσταιλα)
Κόμμιαν τῶν Φιλελευθέρων (ἀπὸ τοὺς τὸ
ἔγραψες, περιττὸν νὰ τοὺς τὸ πῶ κ' ἐγώ· ἔπειτα,
εἰμπορεῖ νὰ θέλουν νὰ σοὺ ξαναστρίλουν) Ἡ-
ρωϊκὸν Σοῦλι (πολὺ γοήγορα) Νεαρὸν Ντέ-
κετιβ (ἔσταιλα) Ἀνθος τῆς Ἀνατολῆς (σὲ
συγχαίρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σου εἰς τὰς ἐξετά-
σεις· γράφε μου τώρα συχνότερα) Χιόνα τοῦ
Μπιζανίου (δυστυχῶς, ἔρθσαν πολὺ ἀργά)
Ἰππέα τοῦ Θανάτου (ὄχι, δὲν εἶνε πληρωμένη)
Ἑσμερόλδαν (ἐλαβ, εὐχαριστῶ· ἐγχαρδία
συλλυπητήρια) Γενναῖο Στενημαχιωτάκι (ἔ-
σταιλα) Τιάκον (ἐλαβ, εὐχαριστῶ) Βοσκοπού-
λαν τοῦ Πηλίου (ἔσταιλα) Χρυσανθίδα (ἐρχομαι
εἰς τὸν ἀδελφόν σου πᾶσαν ἐπιτυχίαν) Ἐργάτην
(εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Ἀ. Θ.
Κωνστ. (τί εἶνε ἡ Εὐφημος Μνεία; μίαν διά-
κρισιν μετὰ τὸν Ἑπαινον, ἡ τελευταία, δὲν
ἐπαινέται μὲν τὸ ἔργον, διότι δὲν ἀξίζει τόσον
μνημονεύεται ὅμως εὐφύμω; ἐπὶ καλῶ) Πύρινην
Ματιάν (ἔσταιλα) Τελέσσαν (εὐχαριστῶ
πολὺ διὰ τὸ νέον ξεσπάθωμα) Κυπριακὸν
Ἀστέρια (ἔσταιλα) Γυθειωτάκι (μὲ τὴν εὐχή
μου!) Σλήν (ἐλαβ, εὐχαριστῶ· δοθεὶς ἔσταιλα
στὸ ὑπερεῖον) Μαῖμουδιτσαν, Γερμανό-
παιδα, Ἀκτίνα Ἡλίου, Μέλλοντα Φιλό-
σοφον, Ἐθνικὸν Ἐγερτήριον κτλ. κτλ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλαβ μετὰ τὴν 17ην
Σεπτεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 160οῦ Διαγωνισμοῦ
Αὐγούστου-Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 7 Νοεμβρίου

538. Δεξιγράφος

Ἔργον τοῦ Πλάστου μέγα

Μὲ πρόθεσιν ἐνόησω

Κ' ἐκεῖνον ποὺ ἀγαποῦμε

Ἔθλοι μας, φανερώσω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ὁραίας Κερκύρας

539. Λογοπαικτικὸς Δεξιγράφος

Μὲ ζῶον τρωατικόν

Μ' ἐρωτηματικόν

Καὶ κάποιον ἀκρωτήριον,

Τί γίνεται;—Μυστήριον:

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τρολλοῦ Κεφαλλονίτου

540. Μεταγραμματισμός:

Βγάλε λάμδσ, βάλε νῖ

Καὶ τὸ θαῦμα θὰ γενῇ:

Κάποιος μῆνις θὰ χαθῇ

Κι' ἄλλος θὰ φανερωθῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐρωτος τῆς Πατρίδος

541. Ἀναγραμματισμός

Ὅπως εἶμαι ἂν μαρῆσις.

Ἐσφραγίσαν ἀπὸ τὸ χῶμα·

Ἄν μὲ ἀναγραμματίσις,

Εἶμαι ὑπὸ τοῦ χιτῶνος τῶ σώμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τροπαιοῦχος Ἑλλάδος

542. Ἐπιγραφή

Ι Α Ψ Α Λ

Ρ Υ Β Η

Ο Ο Ε

Π Τ

Α

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χάριτος

543—547. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστη; τῶν
κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ
αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ
ἄλλαι τόσαι λέξεις:

Φίρος, Θῶς, τόπος, ἔτος, λύρα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παναχαΐδος

548. Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὐρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων
τοιαῦτα, ὥστε τὰρχικὰ τῶν νάποτελοῦν ἄγριον
ζῶον:

Ὀλῆος, ἡμερος, γέρον, ψυχρός, νύξ, ἐγείρω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πραξιλλας

549. Ἑλληποσύμφωνον

η - ιη - ιη - ε - εε - αι - αχ - ο - ου - η - εε

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νεράιδας τοῦ Βοσπόρου

550. Γρῆφος

	Π		1
Ο	Π	Π	1
	τ	ρ	οἶσθαι
	Π	Π	1
	Π		

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυκλαμίας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ 29ου φύλλου

366. Σόλων (σὸλ, ὦλ.)—367. Σμόρνη-
σμόρνα.—368. Λαμία (λᾶ, μᾶ, α.)—369. Ἀ-
δάμας-Δαμασκός.
370.

	Ω	Β	Η	Ε	Α	Η	Ν	Ω
Ρ	Ο	Μ	Ε	Μ	Ι			
Υ	Η	Ι	Ε	Ε	Ι	Α	Δ	
Β		Ν	Ο	Σ	Α	Ι	Ο	
		Σ	Σ	Ν	Σ			

371. Ο Ὅσις (ὡς ἡ ρίς.)—372—376.
Διὰ τοῦ Ο: Βόλος, πόθος, ὄλη, φόρος, πό-
λος.—377. ΡΗΝΟΣ (Ροδανός, μῆλον Δι-
Νία, Γένουα, Ὀδυσσεύς.)—378. Ὁ ὕδων ἐξυ-
τὸν ταπεινωθήσεται.—379. Οἱ θεοὶ στενοῦσι
τοὺς ὑπερφιλούς, (ἔθθ- εἰς τί γον- σίτους-
ὑπερ φῖ ἄλλους.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[15'—160]

Τῷ ἀγαπητῷ μοι ἐξαδελφῷ Παναγ. Κουδαρᾷ
εὐχομαι ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ χρόνια πολλὰ.
Τάκης Καραντζής.

[15'—1] 161

Μυρίας εὐχαριστίας τῇ Μελαγχολίᾳ.

Χρυσανθίς.

[15'—162]

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ, ὁ Σύλλογος «Ἀνι-
κῆτων» δέχεται προτεινομένην ἀτομικὴν
ὑποστήριξιν, διαθέτων 80 ὤφους.

[15'—163]

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ, εὐχαριστῶ θερμῶς δι' ὑ-
ποστήριξιν.— Βονὴ τῆς Μανωλιάσας.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου,
ἐλήφθησαν ἀπὸ 7—13 Σεπτεμβρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Ν. Α. Φραντζής, Μαρία Σκοπε-
λίτου, Θ. Γ. Γιαννουλόπουλος, Ἰσμήνη Μ.
Φρέτσα, Δ. Μαροῦδς, Ἐλένη Κ. Εὐθυμίου, Εὐ-
στράτ. Γ. Καρδαράς, Δ. Θ. Κωνσταντινίδης, Α.
Α. Ἀντωνιάδης, Φιλελεύθερο Προσφυγάκι, Ἰω-
άννα Θ. Μάρκα, Χ. Τσαγάλης, Α. Ἰωαννίδης,
Γερμανόπαις, Ε. Χάρτιαν, Α. Φρίντεμαν, Χ.
Βάινερ, Γ. Ὀλσεν, Ρ. Βαρτυλλέρ, Χ. Χρι-
στιάνσεν, Α. Α. Τζιώτης, Κατίνα Παπαγιαννο-
πούλου, Μόσχα Δ. Μπίστη, Εὐστ. Κ. Μητσό-
πουλος, Φ. Χάρτελ, Π. Βάλτερ, Ρ. Χριστιάνσεν.
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Φ. Ι. Καρῆς.

ΑΓΡΟΥΣΙΟΥ: Ἐλένη Χ. Σπηλιοπούλου.
ΑΡΓΟΥΣ: Α. Σ. Γεωργακόπουλος.

ΒΟΛΟΥ: Βοσκοπούλα τοῦ Πηλίου, Δ. Τρα-
χανάς.

ΙΘΑΚΗΣ: Μαρίκα Γ. Φερεντίου, Σ. Γ. Φε-
ρεντίου, Γεωργία Α. Αὐγουστή, Μαρία Γ. Μα-
ταράγκα.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ν. Δ. Δημητριάδης.

ΚΑΛΑΜΟΥ: Κ. Κατετανάκης, Α. Ν. Θεοδο-
σίου, Περσεφόνη Θεοδοσίου, Τσεράνης, Ν. Α.
Καράμπελας.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Κ. Α. Μαρτίνης, Ὁραῖον Εὐελ-
πάκι.

ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ: Κ. Εὐταξίας.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Α. Παπαδόπουλος, Π. Καρά-
γιωργας, Α. Σ. Παπαστυρόπουλος, Β. Σ. Παπα-
στυρόπουλος, Κ. Κόλλιας.

ΛΑΜΙΑΣ: Πύρινη Ματιά.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Β. Κ. Ἀστεριάδης.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Κ. Π. Τζεβελλάκος, Ι. Ν. Καρα-
μήτσας, Π. Α. Κανακίης, Νατ. Ρουβινέτης.

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Α. Κ. Αιμιλιανίδης, Μ. Χρι-
στοδουλίδης.

ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ: Δοξασμένο Στέμμα.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Ε. Α. Βασιλόνη, Θ. Γ. Γεωρ-
γιάδης.

ΠΑΤΡΩΝ: Κ. Α. Σπηλιοπούλου.

ΠΑΦΟΥ: Π. Εὐσταθίου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Σ. Π. Παππάς, Γ. Ε. Παππάς.

Ἄννα Δ. Στυλιανίδου, Ἰφιγένεια Δ. Στυλιανί-
δου, Ι. Κ. Καραγιαννίδης, Κ. Α. Ἀντύπας, Χ. Α.

Ἀντύπας, Ι. Γ. Σπηλιοπούλου, Δ. Π. Μαστρο-
γιώργος, Γ. Κ. Βέγκος, Θ. Α. Σακελλαρόπουλος,

Ι. Καλαμάτας, Μαργαρίτ. Γ. Κωνσταντά.

ΠΟΤΑΜΟΥ: Φ. Σ. Περούλης.

ΠΥΡΓΟΥ: Δ. Σταματοπούλου.

ΡΕΘΥΜΝΗΣ: Ἐλ. Ἐμ. Μιχαηλίδης.

ΣΠΕΤΣΩΝ: Β. Ν. Γεωργακόπουλος.

ΣΥΡΟΥ: Ν. Ε. Δάρας, Ζωή Ε. Παύλου, Μα-
ρία Κοῦ, Ἀθηνά Σ. Ἀλεξάνδρου, Εὐαγ. Π. Ἀγ-
γελίδης, Δ. Ε. Δάρας, Δ. Α. Κοῦς.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Χρ. Γ. Αελάκης.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἑλληνικὸν Στέμμα, Ι. Καπνίσης.

ΧΙΟΥ: Σ. Ν. Παχγιός.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δῶματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν Κληρωτὴν καὶ ἐκκληρώθησαν οἱ ἑξῆς τρεῖς:
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Α. ΤΖΙΩΤΗΣ ἐν Ἀθήναις, ΙΑΣΩΝ
Ν. ΚΑΡΑΜΗΤΣΑΣ ἐν Λαυρεῖοι καὶ ΑΗΜΗΤ-
ΡΙΟΣ Π. ΜΑΣΤΡΟΓΙΩΡΓΟΣ ἐν Πειραιῇ, οἱ
ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης
Ὀκτωβρίου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΝΤΕ τῶμοις τῆς Δια-
πλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ
νὰ περνάτε ὁράια τὰς ὥρας σας.